

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

Kwiecień 2012

Ruszyły zapisy na rekolekcje wakacyjne Mamre !!!

Warunkiem udziału w nich jest udział w przynajmniej 2-3 spotkaniach otwartych Wspólnoty Mamre (dotyczy to wszystkich od 15. roku życia). W rekolekcjach mogą wziąć udział osoby dorosłe do ok. 45 roku życia, zdrowe psychicznie, nie będące nosicielami chorób zakaźnych. Osoby niepełnoletnie mogą jechać wyłącznie z rodzicami (przynajmniej z jednym rodzicem - opiekunem prawnym). Proszę dokładnie przeczytać regulamin rekolekcji na stronie, gdzie jest też link do kwestionariusza rejestracyjnego: <http://mamre.pl/Strona/regulamin-ewang.html>.

Autorytety, ojcowie duchowni, władza w Kościele gwarantuje nam poczucie bezpieczeństwa i pokarm duchowy

Posłuszeństwo jest związane z cnotą sprawiedliwości praktykowaną w ramach jakiejś struktury społecznej, w której z jej istoty istnieje zwierzchność jednych osób a podporządkowanie innych. Jest podporządkowaniem własnej woli i czynów decyzjom osoby lub instytucji mającej charakter nadrzędny i rozkazodawczy, która winna mieć posłuch. Posłuszeństwo wiąże się nie tylko z autorytetem, lecz z innymi wartościami, jak wolność, godność osoby ludzkiej, dojrzałość sumienia. Szerząca się ideologia liberalizmu pod pretekstem wolności i praw jednostki prowadzi do wielu innych form podporządkowania, zniewoleń i manipulacji. Ale wielu ludzi sądzi, że posłuszeństwo musi oznaczać utratę wolności i godności. Jednak z właściwym posłuszeństwem jest wprost przeciwnie. Jest ono splotem wskazówek, próśb, dobrych i koniecznych zależności, które umożliwiają życie i czynią je bezpiecznym.

Człowiek posłuszny (ujmując termin etymologicznie) jest nastawiony na słuchanie, daje posłuch, nasłuchuje (umiłowanego) głosu. Dla chrześcijanina wzorem posłuszeństwa i jego sensem jest sam Boży Syn, „który stał się posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej” (Flp 2, 8). Posłuszeństwo jest dobrowolnym i radosnym słuchaniem miłowanej osoby, która też mnie miłuje.

Zasięg obowiązku posłuszeństwa

1) Posłuszeństwo swemu sumieniu, uformowanemu i prawemu - Tu obowiązuje pełne posłuszeństwo nawet wbrew władzy zewnętrznej. Czytaj Katechizm Kościoła Katolickiego 1776-1793.

Poprzez ruchy kościelne wierni proszą Kościół o możliwość uczestniczenia w intensywniejszy sposób w Jego życiu i misji. Czynią to inspirowani przez Ducha Świętego, który ich urzeka i wiąże w pewną stabilną grupę. Nikt nie jest zobowiązany przyłączyć się do danego ruchu kościelnego, ale ten, kto decyduje się do niego dobrowolnie wstąpić, nie może tego uczynić bez pokornego, cierpliwego, wspaniałomyślnego i konstruktywnego posłuszeństwa. W ruchu kościelnym jest się posłusznym, ponieważ miłuje się towarzystwo ludzi, którymi Bóg nas obdarowuje, a także dlatego, że chce się być prowadzonym. Posłuszeństwo nie jest przymusem, lecz przywilejem.

f) Obowiązek posłuszeństwa wobec władzy ziemskiej w państwie - KKK 2238-2243

g) Obowiązek posłuszeństwa wobec przełożonych w stosunkach pracy, przełożonych w instytucjach, organizacjach społecznych, w stowarzyszeniach itp. - Żyjąc w świecie, świeccy powiązani są w wiele relacji, z których niektóre domagają się stałego i mozolnego posłuszeństwa (w pracy, w społeczeństwie państwa). Przeżywanie tych relacji w Panu jest kwestią wolnego posłuszeństwa. „Tylko człowiek wolny jest zdolny do służby” (Bernanos).

h) Obowiązek posłuszeństwa wobec wydarzeń z Bożej Opatrzności (Łk 2,51; Mt 17,27) - Osoba świecka, nie składając ślubu posłuszeństwa, może praktykować „wolne posłuszeństwo” przez realizację swego powołania, odbudowując serdeczne relacje wiążące z Bogiem, bliźnimi i ze światem. Być posłusznym oznacza słuchać miłości i dać się przekonać i dać się pociągnąć miłości, samemu tworzyć więzy miłości, na wołanie miłości odpowiadać w wolności swym „tak”, „oby mi się stało” (jak Maryja).

Wszystkim darczyńcom i ofiarodawcom serdecznie dziękujemy, za wszelką okazaną pomoc. W każdym miesiącu odprawiana jest Msza św. za dobroczyńców i ofiarodawców Wspólnoty i Fundacji.

TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2012

- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla młodzieży w Archikatedrze Częstochowskiej: **26.V; 16.VI godz. 17.00-24.00;**
- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla wszystkich w Gorzkowicach: **21.IV godz. 18.00 – 22.00**
- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla wszystkich w Pajęcznie: **5.V; 2.VI godz. 17.30 – 22.00**

Kontakt ze Wspólnotą: e-mail: mamre@mamre.pl tel: 34 3614 551; www.mamre.pl

Wspólnota Przymierza Rodzin Mamre z siedzibą w Częstochowie
Konto bankowe: **56 1020 1664 0000 3502 0142 5685**

2) Posłuszeństwo bezpośrednio Bogu - Chodzi o posłuszeństwo woli Bożej, objawionej pozytywnie, którą poznajemy w sumieniu (wewnętrzne natchnienia), w Słowie Bożym (Pismo Święte), w przykazaniach Bożych i kościelnych, w wewnętrznym głosie powołania, w głosie Kościoła (nauczaniu Kościoła) i kierownika duchowego, a także w prawdziwym prorocztwie. Wiara jest powiązana z posłuszeństwem w ten sposób, że posłuszeństwo jest jej znakiem i owocem. Brak wiary wiedzie do nieposłuszeństwa, zaś brak posłuszeństwa sygnalizuje kryzys wiary. Wiara i posłuszeństwo łączą się z postawą wobec Słowa Boga.

3) Posłuszeństwo kierownikowi duchowemu - Szczególną formą jest posłuszeństwo ojcu/kierownikowi duchowemu, wybranemu w sposób wolny.

4) Posłuszeństwo władzy służebnej (posłuszeństwo Bogu pośrednio) - Chodzi o posłuszeństwo: rodzicom w rodzinie, wychowawcom, biskupom i kapłanom w Kościele, przełożonym w zakonach i instytutach życia konsekrowanego, władzom wspólnot, stowarzyszeń i ruchów kościelnych władzy ziemskiej w państwie, przełożonym w stosunkach pracy, instytucjach, stowarzyszeniach, wydarzeniach z Bożej Opatrzności (Łk 2,51; Mt 17,27). To posłuszeństwo jest konieczne wobec władzy pojętej jako instancja służebna i koordynująca wspólne życie i działania dla osiągnięcia wspólnych, społecznych celów i dóbr. Pozwala ono szybciej i skuteczniej osiągnąć cel wspólnymi siłami. Ta władza też pochodzi od Boga i winna być postrzegana jako wyraz woli Bożej, ale nie w sposób absolutny. W pewnych sytuacjach nawet trzeba oprzeć się takiej władzy, by być bardziej posłusznym Bogu niż ludziom (Dz 4,19). Należy jednak szanować władzę ojcowską i państwową. Niewolnicy winni być poddani nawet surowym panom (1P 2,16-18), a żony mężom (1P 3,1; Ef 5,21nn).

a) Obowiązek posłuszeństwa wobec rodziców - KKK 2216-17 - Dzieci muszą być posłuszne we wszystkim, co dobre, co leży w zasięgu wychowawczego zadania rodziców, dopóki podlegają ich władzy. Przez zawarcie małżeństwa lub usamodzielnienie się osiągają dzieci zasadniczo całkowitą wolność działania. A jednak rodzice mają nadal prawo i obowiązek upominania i zachęcania ich do dobrego. Toteż dzieci mają obowiązek honorować słuszne ich uwagi. Gdyby nawet uważały, że nie mogą uwzględnić jakiejś uwagi rodziców, bo sądzą, że nie jest ona ani dobra, ani roztropna, to powinny jednak rozważyć ją i respektować. Jeśli pełnoletnie dzieci żyją nadal na utrzymaniu rodziców, to muszą się nadal stosować do słusznych wymagań (porządku domowego) gospodarza domu. Dzieci zostające na wychowaniu rodziców ciężko grzeszą przeciw posłuszeństwu: przez otwarte buntowanie się przeciw autorytetowi rodziców i ich słusznym rozkazom, przez harde odpowiadanie na dobre rady i rozkazy, przez bezpodstawne odmawianie wykonania przydzielonej im pracy dla utrzymania domu, przez samowolne opuszczenie rodzicielskiego domu w celu uwolnienia się przed czasem spod władzy rodziców. To ostatnie mogłoby być czasem dozwolone, gdyby dzieciom albo groziło w domu rodzicielskim poważne moralne niebezpieczeństwo, albo gdyby rodzice tak bardzo nadużywali ich w swym gospodarstwie, że dzieci nie miałyby innej możliwości do zapewnienia sobie w życiu

zawodu czy egzystencji. Grzeszą też, gdy poważnym zaniedbaniem obowiązku w szkole czy zawodzie sprawiają rodzicom niepotrzebnie wielkie troski i wydatki, lub gdy wbrew wyraźnemu rozkazowi rodziców wyszukują sobie wątpliwe towarzystwo i uczęszczają do teatru, kina i na inne imprezy lub zawierają lekkomyślnie znajomości, szczególnie zaś gdy mimo upomnień rodziców bez uzasadnionych powodów w nocy wychodzą z domu lub bardzo późno wracają.

W sprawach wyboru zawodu i stanu muszą się dzieci przynajmniej poradzić rodziców, i to nie tylko dlatego, że pomocy rodziców potrzebują do urzeczywistnienia swojego wyboru, lecz że rodzice mają przyrodzone prawo udzielania im w tym wypadku swej rady. Tylko wtedy, gdyby dzieci musiały z góry przewidywać, że rodzice będą im doradzać wbrew prawu Bożemu, musiałyby się wyrzec zasięgnięcia u nich poważnej rady. Nie powinny jednak w miarę możliwości zaniedbywać (może w formie szukania rady) prośby rodziców o zgodę. Gdy zgody nie otrzymają, nie powinny rezygnować dlatego z jasno poznanego powołania do stanu duchownego czy zakonnego. Także i w sprawach wyboru świeckiego zawodu nie muszą się dzieci bezwarunkowo trzymać rady czy rozkazów rodziców, gdy po należytych rozważeniach uważają wolę rodziców za nie do przeprowadzenia lub tylko za nieznośnie ciężką; chodzi tu przecież o decyzję na całe życie, a nie tylko na czas, kiedy się przebywa pod opieką rodziców.

W sprawie wyboru małżonka dobre dziecko katolickie będzie się w porę radziło swych rodziców oraz prosiło o zgodę i błogosławieństwo. Ale i tu także są obowiązane dzieci przeciwne wskazania rozważyć szczerze przed Bogiem. Gdy stwierdzą, że te wywody są niesłuszne lub przeciwne Bogu, nie będą zobowiązane do posłuszeństwa. Jeśli rodzice moralnie są w porządku, to dzieci nie powinny tak łatwo przeoczać ich życzliwych rad, bo rodzice mają przecież większe doświadczenie życiowe, podczas gdy młodzi ludzie łatwo dają się zaślepić namiętnościom. W wypadkach wątpliwych wypadałoby, by dzieci, nim odrzucą radę czy wolę rodziców w tak ważnych zagadnieniach, zasięgnęły porady u innego roztropnego człowieka, najlepiej u duszpasterza lub spowiednika.

c) Obowiązek posłuszeństwa wobec biskupów i kapłanów w Kościele - KKK 1269

d) Obowiązek posłuszeństwa wobec przełożonym w zakonach i instytutach życia konsekrowanego - Istota ślubowanego posłuszeństwa polega na tym, że osoby konsekrowane poświęcają Bogu całkowicie swoją wolę, składając ofiarę z siebie, a przez to jednoczą się trwale i bezpieczniej ze zbawczą wolą Boga (PC 14).

e) Obowiązek posłuszeństwa wobec władz wspólnot, stowarzyszeń i ruchów kościelnych - Osoba świecka musi być posłuszna Kościołowi jak matce, włączając się z wdzięcznością i żarliwością w proponowane przez Kościół życie. Z pewnością zanurzenie się w sposób wyjątkowy w komunii eklezjalnej, poczynając od charyzmatów, które Duch Święty rozdziela w ludzie Bożym, jest również wyrazem rady posłuszeństwa i okazuje się bardzo pożyteczne dla osoby świeckiej. Czymże są różne ruchy kościelne, jeśli nie pewnym bezpośrednim, konkretnym i przekonującym sposobem przeżywania własnej przynależności do Kościoła, zgodnie z określonym charyzmatem?